

Sygn. akt III Ca 1767/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Arkadia Wyras - Wieczorek

Sędziowie: SO Anna Hajda (spr.)

SR del. Roman Troll

Protokolant Renata Krzysteczko

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2015 r. na rozprawie sprawy

z wniosku K. K.

z udziałem J. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt I Ns 950/13

postanawia:

1. **oddalić apelację;**
2. **nie obciążać uczestniczki kosztami postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Arkadia Wyras - Wieczorek SSO Anna Hajda

Sygn. akt III Ca 1767/14

UZASADNIENIE

K. K. wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego jego i uczestniczki postępowania J. M. wobec ustania małżeńskiej wspólności majątkowej. Podał, że w skład majątku wspólnego wchodziło prawo własności lokalu mieszkalnego, położonego w W. na os. (...) PRL nr 127, o pow. 74,10m². Wniósł o zasądzenie od uczestniczki na jego rzecz spłaty w kwocie 73.500 zł z tytułu jego udziału. Wnioskodawca wskazał, że wspólność majątkowa stron ustała 10 czerwca 2008r. wskutek zawarcia umowy majątkowej małżeńskiej – rozdzielności majątkowej. Podał, że w dniu 13 marca 2012r. udzielił uczestniczce postępowania pełnomocnictwa w formie aktu notarialnego do sprzedaży swojego udziału w w/w nieruchomości. Umowa sprzedaży została zawarta 18 maja 2012r., lecz wnioskodawca nie otrzymał żadnych należności z tytułu sprzedaży jego udziału. W toku sprawy wnioskodawca wniósł o rozliczenie nakładów na majątek wspólny w postaci spłat kredytu na samochód zakupiony po ustaniu wspólności kredytu zaciągniętego w lipcu 2008 roku na zaspokojenie bieżących potrzeb rodziny. Wnioskodawca wniósł o rozliczenie jako jego nakładów na nieruchomość kwot, które zostały wpłacone bezpośrednio przez J. K. gotówką na jej rachunek oraz przelewem przez K. K., a także świadczeń rodzinnych oraz zwrotu podatku za 2007roku w łącznej kwocie 8.355zł (k. 286).

Uczestniczka postępowania wniosła o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego weszła wierzytelność z tytułu sprzedaży mieszkania położonego w W. na os. (...) PRL 127/42. Podnosiła, że jej udział w przedmiotowej nieruchomości zamieniła na mniejszy lokal mieszkalny położony w W. Śl. na os. (...) PRL 127/42 za dopłatą na rzecz S. i A. B.. Następnie po uzyskaniu tytułu prawnego w dniu 19 października 2012r. darowała przysługujące jej prawo do lokalu mieszkalnego na rzecz swoich rodziców, zastrzegając dla siebie dożywotnią służebność mieszkania.

Nadto uczestniczka domagała się ustalenia, że udziały małżonków w majątku wspólnym nie były równe. Podnosiła, iż udział wnioskodawcy wynosi $\frac{1}{4}$ majątku wspólnego, natomiast jej udział $\frac{3}{4}$. Podała, że to wyłącznie ona ponosiła koszty związane z utrzymaniem rodziny oraz regulowaniem opłat związanych z zajmowanym przez strony mieszkaniem. Zaciągała pożyczki dla podreperowania sytuacji finansowej stron, ponieważ wnioskodawca pracował z przerwami i nie lożył na utrzymanie rodziny. Wskazała, że uregulowała zobowiązania wnioskodawcy wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, biura rachunkowego, które prowadziło rachunkowość wnioskodawcy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, oraz wobec operatora telefonii komórkowej.

Po ostatecznym sprecyzowaniu wniosła o rozliczenie jako nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny małżonków opłat z tytułu czynszu – 24.555,84 zł, za energię elektryczną 5.873,54 zł, za gaz – 3.675,40 zł, telewizję kablową – 1.609,50 zł, internet 2.626,10 zł oraz spłaty zobowiązań wnioskodawcy w kwotach 1.749,44 zł (ZUS), 976 zł (biuro rachunkowe), 391,51 zł (telefon).

Wnioskodawca sprzeciwił się ustaleniu nierównych udziałów w majątku wspólnym. Podniósł, że przez cały czas trwania związku małżeńskiego, a także wspólnego zamieszkiwania po rozwodzie, przyczyniał się do ponoszenia kosztów utrzymania rodziny.

Zaskarżonym postanowieniem z 17 lipca 2014r. Sąd Rejonowy ustalił, że w skład majątku wspólnego K. K. i J. M. wchodzi wierzytelność z tytułu zbycia nieruchomości obejmującej lokal mieszkalny położony w W. na os. (...) PRL 127/5, dla którego Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim prowadzi księgę wieczystą nr (...), w wysokości 147.000 zł. Sąd ustalił również, że udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe oraz, że J. M. dokonała nakładu z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 24.555,84 zł, a K. K. dokonał nakładu z majątku osobistego na majątek w wspólny w wysokości 1.800 zł oraz, że z majątku wspólnego małżonków zostały spłacone długi K. K. w wysokości w wysokości 3.186,57 zł. Następnie Sąd dokonując podziału majątku dorobkowego przyznał na własność uczestniczki postępowania wierzytelność z tytułu zbycia nieruchomości obejmującej lokal mieszkalny położony w W. na os. (...) PRL 127/5. Tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym Sąd zasądził od J. M. na rzecz K. K. spłatę w wysokości 60.528,80zł płatną: 10.000zł w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia, a pozostała kwota 50.528,80 zł w terminie 18 miesięcy od daty uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności. Orzekając w przedmiocie kosztów nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa od wnioskodawcy oraz od uczestniczki postępowania po 500 zł oraz oddalił wnioski stron o zwrot kosztów zastępstwa procesowego.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że wspólność majątkowa stron ustała w związku z zawarciem 10 czerwca 2008r. przed notariuszem T. K. (Rep. A nr 4710/2008) umowy majątkowej małżeńskiej – rozdzielności majątkowej. Nadto Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego małżonków wchodzi wierzytelność o wartości 147.000 zł z tytułu zbycia nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego położonego w W. Śl. na os. (...) PRL 127/5, dla którego Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim prowadzi księgę wieczystą nr (...). Przedmiotowy lokal małżonkowie nabyli 7 kwietnia 1999r. w trakcie trwania związku małżeńskiego. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 19 maja 2009r. wydanym w sprawie o sygn. akt II RC 367/09.

Sąd pierwszej instancji ustalił także, że wnioskodawca udzielił uczestniczce postępowania pełnomocnictwa do sprzedaży jego udziału we wskazanym lokalu mieszkalnym dowolnym osobom, za cenę i na warunkach według uznania pełnomocnika, a także do pobrania i pokwitowania ceny. Działając w oparciu o pełnomocnictwo J. M. sprzedała udział we własności mieszkania wynoszący $\frac{1}{2}$ części, należący do K. K. na rzecz S. i A. małżonkom B., za cenę 73.500,00 zł. Jednocześnie, potwierdziła, że jej mocodawca – K. K. – otrzymał już od kupujących całą cenę w kwocie 73.500,00

zł. Tym samym aktem notarialnym uczestniczka postępowania dokonała zamiany swojego udziału w opisanej wyżej nieruchomości, a wynoszącego 1/2 części na własność lokalu mieszkalnego położonego w W. na os. (...) PRL 127/42, należącego do Państwa B., za dopłatą w wysokości 24.500,00 zł. W rzeczywistości J. M. otrzymała od małżonków B. kwotę 49.000 zł, jako zapłatę za sprzedany udział K. K., pomniejszoną o kwotę dopłaty, którą miała obowiązek zapłacić na ich rzecz. Uczestniczka nie przekazała wnioskodawcy żadnej kwoty z tytułu rozliczenia związanych ze sprzedażą wspólnego mieszkania. W dniu 19 października 2012r. J. M. darowała przysługujące jej prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) swoim rodzicom, zastrzegając dla siebie dożywotnią służebność mieszkania.

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że w trakcie małżeństwa uczestniczka postępowania zaciągała pożyczki, które spożytkowała na bieżące potrzeby rodziny. Nadto uczestniczka spłaciła przed ustaniem wspólności majątkowej zobowiązania wnioskodawcy wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 1.749,41 zł; biura rachunkowego, które prowadziło rachunkowość wnioskodawcy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w kwocie 976,00 zł oraz zadłużenie wobec operatora telefonii komórkowej - 610,16 zł.

W czasie trwania małżeństwa, jak również po rozwodzie, gdy strony wspólnie mieszkały, uczestniczka postępowania uiściła opłaty za wspólne mieszkanie w łącznej kwocie 26.452,32 zł oraz opłaty za media: energię elektryczną - 5.873,54 zł, za gaz - 3.675,40 zł, telewizję kablową - 1.609,50 zł i internet 2.626,10 zł.

Uczestniczka uzyskała z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W., w okresie od 1996 roku do 2012 roku, dochód brutto w wysokości 406.255,81 zł. Wnioskodawca w latach 1995-2001 zarobił 70.107,60 zł brutto pracując w hurtowni (...) oraz 28.866,78 zł w firmie (...) w latach 2002-2003. W 2005 roku uzyskał dochód 14.741,06 zł, w 2006r. 50.825,61 zł, w 2007r. 49.772,36 zł z tytułu zatrudnienia w firmie Franc G.. W czasie małżeństwa w okresie od lipca 2004 r. do grudnia 2004r. wyjechał w celach zarobkowych do USA. Wcześniej w latach 1992-1995 pozostawał bez pracy na zasiłku, utrzymywał się wraz z żoną z prac dorywczych, tj. obsługi gastronomicznej imprez oraz z pomocy rodziców z obu stron. W 1992 roku wnioskodawca podjął próbę prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie agencji reklamowej, która się nie powiodła. Zaciągniętą w Urzędzie Pracy pożyczkę na ten cel spłaciła poręczycielka, a jej zwrócili zapłaconą sumę rodzice obojga małżonków.

Powyższe ustalenia Sąd poczynił na podstawie bezspornych okoliczności oraz zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Mając na uwadze okoliczność, że przez cały czas trwania związku małżeńskiego wnioskodawca zarabkował, a tym samym przyczyniał się do zwiększenia majątku wspólnego, a także do jego zachowania poprzez remontowanie wspólnie zajmowanego lokalu mieszkalnego, Sąd Rejonowy nie znalazł podstaw do ustalenia nierównych udziałów w majątku wspólnym. Ustalając wartość wierzytelności z tytułu zbycia przedmiotowego lokalu mieszkalnego na 147.000 zł i uwzględniając okoliczność, że kwotę tę w całości zatrzymała uczestniczka postępowania, Sąd przyznał ten składnik majątkowy na jej rzecz, zgodnie z zaistniałym stanem faktycznym.

Podkreślając, że koszty bieżącego utrzymania rodziny, jakimi są opłaty za media, nie stanowią nakładów na majątek wspólny, ponieważ w żaden sposób nie wpływają na utrzymanie wartości i stanu nieruchomości lokalowej, Sąd nie uwzględnił ich jako nakładów na majątek wspólny. Jednocześnie Sąd uwzględnił do rozliczenia nakłady uczestniczki w postaci opłat uiszczanych przez nią, po ustaniu wspólności majątkowej, na mieszkanie ustalając je na kwotę 24.555,84 zł. Wartość tych nakładów pomniejszył o kwotę 1800 zł, którą wpłacił na rachunek uczestniczki K. K. tytułem przyczynienia się do utrzymania nieruchomości. Wskazując, że zwrot podatku za 2007r. nie stanowił majątku odrębnego wnioskodawcy tylko majątek wspólny Sąd uznał, iż został zużyty na potrzeby rodziny. D podkreślał także, że nie podlegały rozliczeniu pożyczki zaciągane przez uczestniczkę w trakcie trwania wspólności, gdyż stanowiły składnik majątku wspólnego. Odnośnie samochodu osobowego marki V. Sąd uznał go za składnik majątku odrębnego wywodząc, że nawet przeznaczenie go na zaspokojenie potrzeb rodziny, nie stanowiło podstawy do wzajemnych rozliczeń między stronami. Tak samo ocenił zaciągnięty przez wnioskodawcę kredyt gotówkowy, jako że został on zużyty na bieżące potrzeby rodziny, a biorąc pod uwagę, że nie zostało wykazane, co konkretnie zostało za te pieniądze kupione, w ocenie Sądu Rejonowego nie sposób przyjąć, że był on nakładem na majątek wspólny w jakikolwiek sposób zwiększając ten majątek.

Dokonując podziału majątku wspólnego Sąd uwzględnił za to długi wnioskodawcy wobec ZUS, biura rachunkowego i telefonii komórkowej w wysokości 3.186,57 zł. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził na rzecz wnioskodawcy spłatę w wysokości 60.528,80 zł, stanowiącą pomniejszenie wartości majątku o nakład uczestniczki i wnioskodawcy. Spłatę na rzecz K. K. podzielił na dwie raty: pierwsza w kwocie 10.000 zł, a druga w wysokości 50.528,80 zł ustalając odpowiednio terminy ich płatności na 6 miesięcy i 18 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia. W ocenie Sadu wyznaczone terminy zapłaty rat są wystarczające na zorganizowanie środków finansowych tej wielkości, a rozłożenie spłaty na okres 10 lat, zgodnie z wnioskiem uczestniczki postępowania, niweczyłoby jej ekonomiczną wartość, ponieważ uzyskanie przez wnioskodawcę rekompensaty za uzyskanie przez uczestniczkę głównego składnika majątku, byłoby zbyt odległe w czasie. Orzeczenie o kosztach postępowania oparto na przepisie art. 520 § 1 kpc przyjmując, że uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania.

Apelację od powyższego postanowienia wywiodła uczestniczka postępowania zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła naruszenie prawa materialnego, a to art. 43 § 2 kro przez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na ustaleniu, że nie zachodzą przesłanki do ustalenia nierównych udziałów w majątku dorobkowym. Nadto zarzuciła naruszenie przepisu: art. 233 kpc przez niewłaściwą ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, a w szczególności nieuwzględnienie zeznań świadków K. M. (1), U. M. i K. M. (2) oraz nieprzesłuchania uczestników postępowania w zakresie określenia sposobu przyczynienia się wnioskodawcy do powstania majątku wspólnego oraz art. 320 kpc przez uwzględnienie wniosku uczestniczki postępowania jedynie w części i rozłożenie spłaty na okres 18 miesięcy. W oparciu o tak podniesione zarzuty uczestniczka postępowania domagała się zmiany zaskarżonego orzeczenia przez zasądzenie od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy spłaty w wysokości 10.807,59 zł płatnej w terminie roku od daty uprawomocnienia się postanowienia, bez obciążania J. M. kosztami postępowania. Ewentualnie domagała się uchylenia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji uczestniczka postępowania, wskazując na dysproporcję byłych małżonków w uzyskiwanych dochodach na przestrzeni lat, wywodziła, że w sprawie istniały przesłanki do ustalenia nierównych udziałów. Wnioskodawca osiągał bowiem dochody dwukrotnie niższe niż uczestniczka postępowania, która dodatkowo zajmowała się domem i wychowaniem dzieci. Tym samym w odpowiednio mniejszym stopniu przyczynił się do powstania majątku wspólnego. Uczestniczka postępowania wskazywała również, że nie posiada majątku, ani oszczędności, które umożliwiłyby jej spłatę wnioskodawcy w terminach wskazanych w zaskarżonym postanowieniu.

Wnioskodawca w piśmie procesowym z 11 lutego 2015r. wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz od uczestniczki postępowania kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Sąd pierwszej instancji dokonał bowiem prawidłowych ustaleń faktycznych, znajdujących oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym, który został należycie oceniony. Ocena ta jest logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego, toteż Sąd Okręgowy przyjmuje ustalenia Sądu pierwszej instancji za własne, bez zbędnego ich powtarzania. Nie budzi też istotnych zastrzeżeń dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna zgromadzonego materiału dowodowego i motywy zaskarżonego orzeczenia, które również należy podzielić.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż nie mógł odnieść zamierzonego skutku podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 kpc. Zwrócić należy uwagę, że ramy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymogami prawa procesowego, doświadczeniem życiowym oraz regułami logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonując wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 14 sierpnia 2012r. III AUa 620/12). Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 kpc i braku bezstronności w ocenie wymaga wykazania, że Sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania

lub doświadczenia życiowego. Tymczasem uczestniczka postępowania w apelacji nie wskazała na konkretne istotne uchybienia, których w tym zakresie miał dopuścić się Sąd pierwszej instancji.

Takiego naruszenia nie sposób bowiem upatrywać w niedopuszczeniu przez Sąd pierwszej instancji dowodu z przesłuchania uczestników postępowania. Wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 299 kpc Sąd może taki dowód dopuścić, jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Taka sytuacja w niniejszym postępowaniu nie miała miejsca.

W dalszej części apelacji uczestniczka postępowania, podkreślając własny, większy udział w tworzeniu majątku wspólnego małżonków, domaga się by podział majątku dorobkowego został dokonany z pominięciem wynikającej z art. 43 § 1 kro zasady równości udziałów. Sąd Odwoławczy podziela pogląd Sądu Rejonowego, iż zarówno wskazana dokumentacja, jak i pozostały zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstawy do przyjęcia, że zachodziły przesłanki z art. 43 kro. Przede wszystkim należy podkreślić, że podstawą żądania nierównych udziałów w majątków wspólnym mogą być jedynie ważne powody, a ich doniosłość winna być wykazana w kontekście szeroko rozumianych zasad współżycia społecznego, okoliczności danego układu małżeńskiego w trakcie trwania małżeństwa, faktycznej działalności finansowej małżonków w zakresie zwiększania majątku wspólnego i wydatkowania wspólnych środków pieniężnych. Przywołując poglądy obowiązujące w doktrynie wskazania wymaga, iż powody te dotyczą oceny, kwalifikacji zachowania drugiego małżonka oraz spowodowanych przez niego takich stanów rzeczy, które stanowią przyczynę niższej wartości majątku wspólnego niż ta, która wystąpiłaby, gdyby postępował właściwie. Chodzi tutaj przede wszystkim o nieprawidłowe, rażące lub uporczywe nieprzyczynianie się do zwiększania majątku wspólnego, pomimo posiadanych możliwości zdrowotnych i zarobkowych. Z drugiej strony, nieprawidłowe postępowanie polegać może na rażącym i odbiegającym od obiektywnych wzorców braku staranności o zachowanie istniejącej już substancji majątku wspólnego.

W ocenie Sądu drugiej instancji Sąd Rejonowy trafnie ocenił okoliczności podnoszone w toku postępowania, jako niespełniające warunków do odstąpienia od zasady z art. 43 kro. Wnioskodawczyni nie wykazała bowiem, aby na przestrzeni jakiegokolwiek okresu małżeństwa, uczestnik nie wykorzystywał właściwie swoich możliwości zarobkowych, a tym samym w sposób długotrwały i rażący obniżał możliwość własnego dochodu zaliczanego na poczet dochodu wspólnego stron. Wręcz przeciwnie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca pracował uzyskując dochód, a gdy nie miał w celu uzyskania środków pieniężnych wyjechał w celach zarobkowych do USA. Uczestniczka postępowania nie wykazała również okoliczności takiego wydatkowania części majątku wspólnego przez wnioskodawcę, które można by traktować w kategoriach jego trwonienie, a więc mających cechy rażącego i długotrwałego niewłaściwego zachowania uczestnika postępowania. Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na korzystanie przez strony ze zgromadzonych środków pieniężnych adekwatnie do ich statusu majątkowego, i nie daje podstawy do uznania, że wnioskodawca nadmiernie korzystał z tego majątku, chociażby w zakresie wypoczynku i rozrywki, powodując nieadekwatne do możliwości zarobkowych uszczuplenie majątku wspólnego.

W prawidłowo ustalonym stanie faktycznym nie budzi zastrzeżeń podjęte przez Sąd pierwszej instancji rozstrzygnięcie, co do sposobu dokonania spłaty na rzecz wnioskodawcy. Wskazać należy w pierwszej kolejności, iż sytuacja majątkowa uczestniczki postępowania pozwala jej na dokonanie spłaty w terminach wskazanych w zaskarżonym rozstrzygnięciu. Uczestniczka postępowania, na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, uzyskuje stały dochód, a zatem dysponuje możliwością zaciągnięcia kredytu na poczet spłaty zobowiązania względem wnioskodawcy. Okoliczność, że uzyskany, za środki pieniężne pochodzące z majątku wspólnego, lokal mieszkalny darowała rodzicom, tym samym wyzbywając się składnika majątkowego o znacznej wartości, nie może wpłynąć na zmianę rozstrzygnięcia we wskazanym zakresie. Wnioskodawca nie może ponosić bowiem negatywnych konsekwencji decyzji uczestniczki postępowania. Słusznie zatem uznał Sąd pierwszej, że rozłożenie spłaty zgodnie z wnioskiem na dłuższy okres czasu stałoby w sprzeczności z usprawiedliwionym interesem wnioskodawcy, który wszak nie otrzymał żadnego składnika majątkowego z majątku wspólnego.

Podzielając zatem motywy, leżące u podstaw zaskarżonego orzeczenia, bezzasadną apelację uczestniczkę postępowania oddalono na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 102 kpc w zw z art. 13 § 2 kpc uwzględniając sytuację majątkową uczestniczki postępowania, charakter sprawy, a zwłaszcza konieczność zgromadzenia środków na stosowną spłatę dla wnioskodawcy.

SSR (del.) Roman Troll SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Anna Hajda